

Romeinse Villa

Sint Jansberg

Klein Amerika

Mookerhei

Kiste Trui

€ 1,50

Plasmolen - Mook

Gemeente Mook en Middelaar

Wandelen met verhalen

Route:

**7.5, 8.5, 9 of
10 kilometer**

“De broertjes van Oranje-Nassau
achterna naar de Mookerhei...”

Maak kennis met de toeristische parel Plasmolen! Wandel mee door de kop van Limburg en combineer gezonde inspanning met leerzame ontspanning.

Wandeling 1: De broertjes van Oranje-Nassau achterna naar de Mookerhei.

Korte wandelaanduiding:
Een prachtige wandeling van 2,5 á 3,5 uur (naar keuze in te korten) die ons voert door de indrukwekkende hellingbossen van de stuwwal met Romeinse herinneringen.

Verder gaat het via het weidse Groesbeekse plateau, met de herinneringen aan tragedies uit de Tweede Wereldoorlog. Via de historiserijke Mookerhei, waar we stilstaan bij verhalen en overleveringen over de 80-jarige oorlog, gaan we terug naar ons vertrekpunt.

Wandeltips:

We gaan de stuwwal op, met klimmetjes van 30 tot 50 meter. Goede schoenen en een beetje conditie zijn een grote hulp. Let op, de route kan hier en daar een beetje modderig zijn.

Neem ook een flesje water mee, onderweg is er geen mogelijkheid om iets te kopen.

Vertrekpunten:

Deze wandelroute is beschreven vanaf de RGV-parkeerplaats (zie routekaartje P1) bij de recreatieplas 'de Mookerplas' aan de Pastoorsdijk ten zuiden van Plasmolen. U kunt ook starten vanaf de parkeerplaats aan de Witteweg (zie routekaartje P2) in het centrum van Plasmolen.

Routebeschrijving:

Etappe 1: Het vertrek.

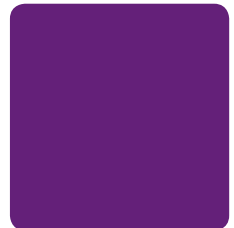
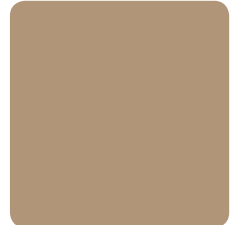
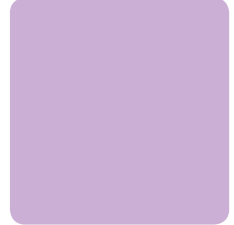
Als u vertrekt bij het RGV-parkeerterrein (P1) kunt u het beste zo ver mogelijk achterop het terrein parkeren, bij een kleine rotonde. Hier gaat u links, langs een kettingafsluiting, een asfaltweggetje in en vervolgens het eerste paadje naar rechts. U komt uit op de Zevenbergseweg, hier rechts en bij de Rijksweg N271 links. Die moet u oversteken en na 250m. komt u bij de ingang van het natuurgebied 'de St. Jansberg'. We gaan rechtsaf, via de St. Maartensweg, het gebied in en stoppen na 50m. onder een reusachtige eik. Als u vertrekt vanaf de parkeerplaats (P2) aan de Witteweg gaat u links

voor de terrassen langs, dan rechts de Witteweg op richting de T-kruising met de Rijksweg N271. Hier steken we voorzichtig over en gaan rechtsaf over het fietspad richting een aantal restaurants. Na 150 m. (ná de bushalte) komt u bij de ingang van het natuurgebied 'de St. Jansberg'. We gaan linksaf, via de St. Maartensweg, het gebied in en stoppen na 50 m. onder een reusachtige eik.

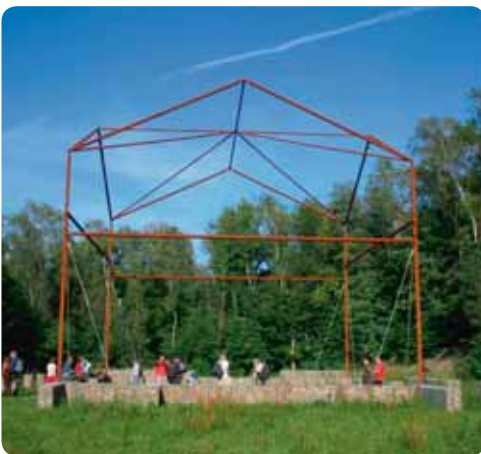
Verhaal 1: De

ontstaansgeschiedenis van de stuwwal.

U staat aan de voet van on-Nederlandse heuvels: de stuwwal. Deze stuwwal is heel anders dan de heuvels in het zuiden van Limburg en is ontstaan in de één na laatste ijstijd. In die ijstijd (de Saale-ijstijd), van zo'n 180.000 tot 130.000 jaar v. Chr. is, in een lange, strenge koude periode de ijskap vanuit Scandinavië tot in ons land geschoven. Door de dikte (soms wel 200m.) en het gewicht werden onderliggende zand- en leemlagen naar de rand en omhoog geperst. Zo vormde zich aan de voet van de ijskap een stuwwal dwars door Nederland: van Montferland, via het Rijk van Nijmegen, de Zuid-Veluwe Zoom en naar de Utrechtse Heuvelrug.

Hier, bij Plasmolen was dus het meest zuidelijke puntje van het ijs uit de Saale-ijstijd. Op sommige plaatsen werd de stuwwal 200m. hoog opgestuwd. Door erosie zijn de toppen inmiddels afgevlakt tot maximale hoogten van 70 á 80 m. In de laatste ijstijd (zo'n 50.000 jaar geleden) is de ijskap niet meer zo zuidelijk gekomen. Vóór deze Saale-ijstijd liepen de grote rivieren in ons land van zuid naar noord en mondden in één grote delta uit in zee. Door de ijskap en de stuwwal werden de Maas en de Waal/Rijn gedwongen hun loop te wijzigen met een bocht naar het westen, voor de stuwwal langs, zoals nu nog steeds is. Toch is de stuwwal bij Plasmolen het enige stukje stuwwal in Nederland wat nu ten zuiden van de Waal/Rijn ligt. Hoe kan dat? De Rijn werd lange tijd door het ijs en de stuwwal geblokkeerd en zocht een uitweg. Uiteindelijk brak de Rijn dwars door de stuwwal een nieuw bed naar het westen. Het gebied bij Arnhem waar dat gebeurde heet daarom nu de 'Gelderse Poort'.

Etappe 2: Op zoek naar de Romeinse Villa.

We gaan schuin rechts over een houten bruggetje en nemen meteen ons eerste klimmetje omhoog. Na 70 m. rechts een steile trap op. U kunt ook nog even rechtdoor en bovenaangekomen scherp rechts naar het eindpunt van de trap. U bent aangekomen bij de contouren van de Romeinse Villa.

Verhaal 2: De Romeinse Villa van Plasmolen

In het jaar 50 vóór Chr. veroverde Julius Caesar het meest noordelijke gebied van het Romeinse rijk: Zuid Nederland tot de Rijn. Hij was hier maar even en vertrok toen weer. In het jaar 50 ná Chr. kwam Trajanus met een echt bezettingsleger en stichtte Nijmegen als garnizoensplaats ter verdediging van de Limes, de Romeinse rijksgrens die hier samenliep met de rivier de Rijn. Uit die tijd zijn er in dit gebied veel Romeinse overblijfselen bewaard gebleven zoals de Romeinse brugresten bij Cuijk, indrukwekkende opgravingen in Nijmegen (te zien in museum het Valkhof) en ook de fundamenten van een Romeinse villa hier in Plasmolen rond 125 n. Chr. mogelijk gebouwd door een Romeinse veldheer die besloot hier te blijven wonen en niet terug te keren naar Rome. Hij koos een prachtige plek, halverwege op de heuvel, uitkijkend over het Maasdal, toen met een machtig uitzicht (in die tijd was de stuwwal waarschijnlijk kaal). De villa is een zgn. 'urbana', een villa/boerderij

met vóór de hoofdingang een portica (een zuilengalerij, zichtbaar in de ronde paaltjes) en met een grootse entree (de vierkante centrale ruimte). U moet zich voorstellen dat de zijvleugels vast aangebouwd zijn geweest aan het hoofdgebouw. Rechts waren de woonvertrekken met achterin keukens en badkamers. Links waren de bedrijfsruimtes. De villa was zeer esthetisch gebouwd met een centraal deel, 40 Romeinse voet breed, diep en hoog (1 voet is zo'n 30cm.), met twee zijbeuken van ieder 120 Romeinse voet. Door deze standaard maatvoering moet het een bekoering voor het oog geweest zijn. Ziet u het voor u: een wit stenen gebouw, waarschijnlijk twee verdiepingen hoog, met stromend water (kristal helder water wat in stroompjes overal uit de stuwwal komt), vloerverwarming, prachtige mozaïekvloeren en muurschilderingen. Het grondplan is goed zichtbaar gemaakt d.m.v. stenen muurtjes, gebouwd bovenop de gevonden originele fundamenten. De contouren van het Romeinse gebouw zijn,

indrukwekkend qua formaat, stilistisch weergegeven. De villa urbana is bewoond geweest tot ongeveer 350 ná Chr. Links van u is een informatiepaneel aanwezig voor een verdere impressie en uitleg.

Etappe 3: De paden uit de middeleeuwen.

We steken het terrein van de Romeinse Villa schuin naar links over naar de linkerbovenhoek. Daar lopen we het bos in, nog even een stukje omhoog, bos door en weer omlaag. Op de T-kruising met een duidelijk pad slaan we rechtsaf en gaan, steeds steiler, naar boven. Boven aangekomen gaan we met het pad mee linksaf. We lopen nu op de kam van de St.-Maartensberg. Als u boven aangekomen een beetje van het pad afwijkt naar rechts, ziet u hoe steil de stuwwal hier in het Maasdal afloopt. Onderaan de stuwwal ligt hier de camping 'De Geuldert', één van de oudste campings van Nederland. In het voor- en najaar is op dit punt, rechts beneden u, de Rijksweg zichtbaar.

Plasmolen-Mook

de Bovenste Plasmolen

Verhaal 3: Het middeleeuwse wegennet in Noord-Limburg.

Deze Rijksweg is aangelegd rond 1848 over een oud middeleeuws tracé. In de middeleeuwen bestonden er twee zandwegen die de verbinding vormden tussen Zuid-Limburg en Nijmegen. Eén liep direct langs de Maasoever en was vaak niet begaanbaar door hoogwater. De andere zandweg liep hoger, vlak langs het bos onder aan de stuwwal. Deze laatste weg was

gevaarlijk vanwege overvalrisico door bendes uit het bos. Er waren verschillende dwarsverbindingspaden o.a. één, wat zuidelijker, bij Milsbeek. Dit pad liep door het moeras en heette de Zwarteweg vanwege de donkere ondergrond van het moeras. De huidige weg die daar loopt, heet nog steeds zo. Een andere dwarsverbinding tussen de Maasroute en de bosroute is de Witteweg, waar we zo juist vertrokken zijn. Dit pad liep over het lichte zand

en heette daarom de Witteweg. Op deze manier zijn de oude gebieds- en straatnamen bewaard gebleven. Zo hebben ook alle veldwegen rond Groesbeek recent weer hun oorspronkelijke oude volksbenaming gekregen. Ook de benaming van de heuvels hebben een historische oorsprong. Zo kennen we hier de St. Jansberg, genoemd naar de 'Johannieters', een geestelijke ridderorde die een dependance had in de Commanderie van St. Jan in Nijmegen. De hoogte waar de Romeinse Villa zich bevindt, heet de 'Kloosterberg'. Deze naam gaven middeleeuwse boeren, die uit de toenmalige ruïne bouw materiaal haalden voor hun eigen boerderij, aan deze hoogte. De mergelstenen vermaalden zij tot mest voor op het land. Onwetend van de Romeinse oorsprong dachten ze te maken te hebben met de ruïnes van een oud klooster.

Etappe 4: Op weg naar het Groene Water.

We keren terug naar het pad en lopen door, langs een monumentale beuk, langzaam weer afdalend. 100m. verder, na een bankje, gaan we linksaf en wandelen we verder naar beneden door een stukje open terrein. We komen uit bij een breed pad, een holleweg en gaan linksaf. Na ongeveer 200m. slaan we bij het eerste grote pad rechtsaf. Het pad slingert door een prachtig stuk bos en komt (links) langs het mooie beekdal van de Molenbeek.

Een stukje verder ziet u voor u een kunstmatige dam en daarachter een opgestuwde vijver: het Groene Water.

Verhaal 4: De waterhuishouding van de stuwwal.

Van de stuwwal komen een aantal bronbeken naar beneden: hier de Molenbeek. Deze beekjes werden heel vroeger gebruikt voor het aandrijven van molens lager in het dal. Plasmolen kende eeuwen geleden drie molens; twee watermolens en een windmolen. Beneden aan de plas, waar u het natuurgebied bent binnen gegaan, stond een molen waar Plasmolen haar naam aan te danken heeft. De andere molen (de 'Bovenste Plasmolen', rond 1500) bestaat nog steeds en staat onder aan dit beekdal. Hier, waar wij nu staan, hebben vroegere molenaars ingegrepen. De vijver is aangelegd, middels een kunstmatige dam, om de watertoevoer te reguleren. Door veel algengroei heeft het water een groene kleur, vandaar de naam 'het Groene Water'. Via de overloop stroomt de Molenbeek, zowel via een natuurlijke beek (laag) in het beekdal, maar ook via een kunstmatige beek (spreng) via een aangelegde bovenloop boven langs de helling. Beide waterlopen komen beneden in het dal uit bij de Bovenste Molen, waar het waterrad op twee manieren (in het midden en bovenlangs het rad) wordt aangedreven. Dit wordt een Tweeslag Molen genoemd: een uniek verschijnsel in Nederland. De beken blijven continu water aanvoeren. Dit komt door het verzamelvermogen

van het plateau van de stuwwal. Dit plateau loopt zo'n 15km. door naar het noorden, tot aan het Waaldal. Regen valt op het plateau en zakt in de grond. Door ondoorlaatbare leemlagen zakt het water niet verder de bodem in maar sijpelt het langzaam naar de zijkanten van de stuwwal waar het water weer in de hellingen aan de oppervlakte komt. Op deze manier ontstaan de typische bronbeken in dit gebied: zuiver water, met een constante temperatuur van 10 graden C. en het blijft altijd stromen. Het regenwater kan er tientallen jaren over doen om weer aan de oppervlakte te komen, al die tijd gefilterd door de zandlagen.

Etappe 5: Op weg naar het mysterie van Klein Amerika.

We steken de dam van het Groene Water over en slaan het eerste pad

rechts in. We lopen hier door een prachtig bos met een stuk verder rechts een diep dal. We blijven dit pad volgen tot een T-splitsing met een ruitpad. Daar slaan we rechtsaf en bij het eerste zijpad linksaf omhoog.

(Als u geluk heeft kunt u op deze splitsing wilde zwijnen sporen aantreffen). We klimmen naar de bovenrand van de stuwwal. Het laatste stukje is wat steiler, maar we klimmen rechtdoor tot de T-kruising waar we een prachtig uitzicht hebben over het plateau. Vanaf hier loopt dit glooiend ongeveer 15 km. door naar het Waaldal en de Ooijpolder, waar de stuwwal met een prachtig hellingbos rond de Duivelsberg weer zo'n 50 m. daalt naar de Waal. In de middeleeuwen was dit hele gebied één groot bos, van het Reichswald (rechts aan de horizon) via Nederrijksbos helemaal naar Nijmegen. Dit bos heette toen het Ketelwoud.

Verhaal 5: Het ontstaan van Klein Amerika.

De weilanden, die u hier voor u ziet, heten Klein Amerika. Waar komt die naam vandaan? Het verhaal gaat dat in de 50-er en 60-er jaren van de vorige eeuw veel Nederlandse boeren naar Canada, Australië etc. emigreerden. Zo ook hier in Groesbeek.

De toenmalige burgemeester voorzag dat daarmee alle jonge boeren zouden wegtrekken en de oudere boeren achterbleven. Dat leek hem geen goed toekomstperspectief voor Groesbeek. Besloten werd het bos, wat hier in die tijd nog bestond, te rooien en er landbouwgrond van te maken. Dit werd aan jonge Groesbeekse boeren gegeven die vervolgens niet naar Amerika maar, zoals zij tegen elkaar zeiden, naar Klein Amerika verhuisden.

Etappe 6: Een brug te ver?

Op de T-kruising waar we even hebben stilgestaan gaan we naar links. We lopen nu een gedeelte van het Pieterpad, een Lange Afstand Wandelpad (LAW) van Pieterburen in Groningen tot aan de Pietersberg bij Maastricht. Het is te herkennen aan de wit/rode markeringen. Bij de volgende T-kruising slaan we linksaf en 75m. verder het eerste pad rechts in. We lopen door tot weer een T-kruising: hier rechts tot aan een klaphekje. Dit gaan we door en we lopen rechtdoor langs een weirand. Hier kunnen Schotse Hooglanders staan: ze doen u niets als u hen ook niets doet.

Even verder verlaten we de wei weer via een tweede klaphekje en komen op een karrenspoor waar we, na even te hebben stilgestaan voor een nieuw verhaal, linksaf slaan.

Verhaal 6: De tragedies van de Tweede Wereldoorlog.

Voordat we verder lopen, werpen we eerst een blik op de vreedzame, prachtig glooiende, groene weiden aan onze rechterhand. Op deze zelfde weiden speelde zich aan het einde van de Tweede Wereldoorlog een tragedie af. Als onderdeel van de grote bevrijdingsoperatie Market Garden landden hier op 17 september 1944 duizenden geallieerde troepen (de lucht zat vol met parachutisten en gliders). Samen met troepen die ten noorden van Arnhem waren gedropt moesten zij de Waal- en Rijnbruggen ongeschonden veroveren. Over deze operatie is de indrukwekkende film 'A bridge too far' gemaakt. Helaas mislukte deze poging om Nederland snel te bevrijden. Vele honderden soldaten werden hier, velen nog in hun parachutesprong, door de Duitsers neergeschoten vanuit de bosrand. Vanaf dat moment hebben Mook, Plasmolen en Middelaar nog vijf maanden lang midden in de frontlinie gelegen met onvoorstelbaar veel leed voor de inwoners en schade aan de omgeving. Pas in februari 1945 is dit gebied definitief bevrijd. Aan deze periode en de bevrijding is een indrukwekkend museum gewijd in Groesbeek (Bevrijdingsmuseum).

Etappe 7: Waar zijn de broers van Willem van Oranje?

We lopen verder langs de weiden en bij een weg links gaan we rechtdoor, een zandpad op.

50m. verder staat een wat wankelende bank, een mogelijkheid voor een korte rust of een slokje drinken.

U kijkt hier (links) uit over het Zevendal, genoemd naar de Zevenboom (een jeneverbessort) die hier veelvuldig voorkwam. Dit is een oud slijpdal, ontstaan in de Saale-ijstijd. Wij gaan verder rechtdoor, op de eerste splitsing links aanhouden en meteen weer links de Papenbergseweg op. Na 250m. kruisen we de Bracamonteweg/Zevendalseweg. (Indien u de wandeling wilt inkorten kunt u op deze splitsing ook linksaf, de Zevendalseweg volgen. Na ongeveer 1km., vlak voor een dwarsbalk over de weg, steekt u linksaf dwars over het Zevendal. Hier pikt u de routebeschrijving weer op bij einde etappe 9). Wij lopen rechtdoor naar de

Mookerhei. Op een kruising van paden rechtdoor, maar voor u ziet u al een groot hek: de ingang naar de Mookerhei. Het klaphek door en na 50m. rechtdoor heeft u een prachtig uitzicht over de heide en, aan de horizon, het Maasdal en daar achter het Brabantse land.

Verhaal 7: De Slag op de Mookerhei.

Op deze heide vond in 1574 de Slag op de Mookerhei plaats, vlak na het begin van de 80-jarige oorlog (1568). Eigenlijk was het niet precies hier, maar in het moerasachtige gebied, de Riethorst, hier onder aan de heide in het Maasdal. Het bevrijdingsleger van Willem van Oranje, onder aanvoering van zijn broers Lodewijk en Hendrik, trok op van Dillenburg in Nassau naar Nederland om het Staatse leger te gaan helpen bij het ontzet van Leiden. De Spaanse troepen trokken al dagenlang aan de andere Maasoever gelijk op met het leger van de Oranjes. Bij Grave konden zij de Maas oversteken en ze vielen bij Mook de Staatse troepen aan. Moet je voorstellen: zo'n 6.000 man Spaanse troepen tegen 8.000 man Staatsen. De Oranjes werden blijkbaar verrast en werden vernietigend verslagen. Ook de Oranje-broers zijn bij deze slag omgekomen. Vele familieleden van Willem van Oranje hebben vervolgens tot 1648 gevochten om de Spanjaarden definitief te verdrijven. Bij de slag is de oorlogskist (met soldij en oorlogsbuit) van de Staatsen verloren gegaan en nooit meer teruggevonden.

Alhoewel... er gaat een verhaal dat een zekere Trui uit Middelaar haar hele leven naar de schat heeft gezocht en overal heeft gegraven. Er is sprake van dat zij de kist heeft gevonden. Op dat moment riep zij/hij uit: "Ik heb ze in de hand", de duivel sprak vervolgens, "maar ik heb ze bij de tand" en trok tegelijkertijd de kist weer dieper in het moeras. Trui heeft daarna haar hele leven nog gezocht en gegraven. Vandaar haar bijnaam waaronder ze de geschiedenis ingegaan is: Kiste Trui. Ze staat nu levensgroot voor het gemeentehuis Mook en ook het café van Middelaar is naar haar genoemd.

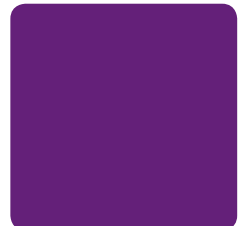
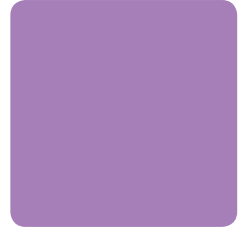
Etappe 8: De heide over.

We volgen het pad langs de rand van de Mookerhei naar rechts. Ook hier op de hei staan grote grazers, een elftal jonge dieren die genieten van het gras tussen de heide. Ze hebben geen belangstelling voor u als u een beetje afstand houdt (zo'n 25m. of meer). Het pad slingert wat, met een bocht naar links en even later naar rechts en verliest wat aan hoogte. Bij de eerste splitsing linksaf. Vervolgens gaan we, even steil, naar beneden en weer omhoog, dwars de heide over.

Even verder komt een pad van rechts ons vergezellen. Meteen links ziet u nog bomkraters als stille getuigen van de oorlog. We passeren een mooie bank onder een grote eik met een prachtig uitzicht over de Mookerplas, de Maas en aan de horizon de Brabantse plaats Cuijk. Een mooie plek om nog even halt te houden.

Verhaal 8: De verrassende grenzen van de gemeente.

We lopen al de hele wandeling aan de oostelijke kant van de Maas, op Nederlands grondgebied. Eigenlijk is dit vreemd omdat, nadat Napoleon verslagen was in 1815, de Europese leiders bij het Tractaat van Wenen de Europese landsgrenzen, zoals we ze nu kennen, getekend hebben. Hierbij werden vaak rivieren of bergketens als grens gekozen, maar niet hier bij de Maas, tussen Nederland en Duitsland. Nederland kreeg een strook van 800 Rijnlandse roeden (zo'n 3 km.) oostelijk van de Maas, opdat de Duitsers niet vanaf de oostelijke Maasoever op Nederland konden schieten. 800 Rijnlandse roeden was in die tijd precies het bereik van het geschut.

Bij dit Tractaat van Wenen is ook het Koninkrijk der Nederlanden (incl. België tot 1830, Limburg kwam terug van België naar Nederland in 1839) gesticht, zelfs inclusief Luxemburg. Luxemburg werd Nederlands als ruil tegen oude gebiedsdelen van de Oranjes in Duitsland (Nassau) en Frankrijk (Orange). Koning Willem I gaf vervolgens het bestuur over Luxemburg aan een neefje, vandaar dat de Groothertog van Luxemburg nu nog gerelateerd is aan ons koningshuis en dat Nederland en Luxemburg ook dezelfde vlag hebben.

Etappe 9: Dwars door het Zevendal.

We lopen verder het pad af naar beneden tot aan een nieuw klaphek. Hier verlaten we de Mookerhei, hek door en links aanhoudend gaan we linksaf het brede pad op. Even verder, na zo'n 50m. zien we rechts een pad schuin omhoog lopen. Alhoewel er een boomstam, iets hoger, dwars over het pad ligt, gaan we hier toch in. We klauteren over de boomstam en stijgen, steeds steiler, naar boven tot aan een fietspad. Hier gaan we linksaf en volgen even het fietspad tot aan de eerste afslag rechts (hier pikt de verkorte route ons weer op, die ons bij etappe 7 verlaten had). We steken nu het Zevendal over. Bij een wat onduidelijke splitsing, halverwege, blijven we links en gaan om de balkafzetting heen. Let op: het pad rechts is privéterrein! Aangekomen bij de bosrand staat een bank.

Verhaal 9: Het Zevendal: Een herinnering uit een ver verleden.

We zijn nu het Zevendal overgestoken. Dit dal is ontstaan tijdens de Saale-ijstijd. In die lange ijstijd (50.000 á 70.000 jaar) was het regelmatig iets warmer en dan weer kouder. In de warmere periode en aan het einde van de ijstijd smolt het ijs maar de permafrost ondergrond was nog stijf bevroren. Het ijs en smeltwater spoelden weg naar beneden naar de Maas. Door continue uitspoeling is dit dal ontstaan en later, bij terugtrekken van het ijs, drooggevallen.

Etappe 10: Terug naar ons vertrek.

We volgen het pad naar rechts, langs de bosrand. Eerst maakt het pad een bocht met de bosrand mee naar links en, 150m. verder, met het weiland mee weer een bocht naar rechts. We lopen hier langzaam omhoog, terug naar het fietspad waar we linksaf slaan. Volg het fietspad tot aan de Rijksweg. Even nog linksaf het fietspad volgen langs de Rijksweg tot aan de kruising en daar steken we voorzichtig rechtsaf over. Dan lopen we rechtdoor de Witteweg in en zijn we terug bij het parkeerplein (P2) met een aantal lonkende terrassen en restaurantjes. Vanaf hier kunt u gemakkelijk via de Muldershofweg terugwandelen naar het RGV-parkeerterrein (P1). Aan het einde van de Muldershofweg even links, bospad rechts in en bij de T-kruising linksaf het asfaltweggetje op. Zo bent u weer terug bij uw vertrekpunt.

	Wandelroute
	Ingekorte route
	Verhaal nummer
	Parkeerplaats RGV
	Parkeerplaats Witteweg

Plasmolen-Mook

Wandel ook mee met...

“Een stukje met de Maas mee...”

Een prachtige wandeling tussen de 2,5 en 3,5 uur. Deze wandeling neemt ons mee langs de Mookerplas, via Huize Middelaar langs de rustgevende Maasuiteerwaarden naar Cuijk met haar indrukwekkend Romeins verleden.

“Een duik in het verleden van de buurtschap De Biesselt...”

Een mooie wandeling op 'niveau', van 2,5 á 3 uur die ons voert langs een romantisch jachtslot naar de Biesselt, met haar sporen van een ver verleden en meeslepende verhalen uit een recentere tijd. Verder leidt de wandeling ons, via het natuurgebied de Zandberg, naar twee mysterieuze schansen uit de 17^e eeuw en via prachtige natuur terug naar ons vertrekpunt.

‘Wandelen met verhalen’. Van Pasen tot eind oktober organiseert de VVV-Plasmolen iedere donderdag begeleide wandelingen waarbij een ervaren gids bijzonderheden over de omgeving vertelt.

Internationale Wandelvierdaagse Nijmegen. Dit wereldberoemde evenement vindt ieder jaar plaats in de 3^e week van juli, met op donderdag de doortocht in Mook, Middelaar en Plasmolen en op vrijdag door Middelaar, Mook en Molenhoek.

BEREIKBAARHEID

▶ Indien u met de auto komt, bereikt u Plasmolen-Mook vanaf de A73, afslag Mook. De gemeente Mook en Middelaar ligt aan de N 271 tussen Venlo en Nijmegen.

▶ Molenhoek is te bereiken per trein. Vanaf station Nijmegen CS neemt u deze trein richting Venlo, deze stopt in Mook-Molenhoek, of u neemt buslijn 83 naar Molenhoek, Mook, Plasmolen en Middelaar.

COLOFON

Met dank aan
Theo van Brunshot (tekstschrijver),
Gemeente Mook en Middelaar,
Plasmolen-Mook Toerisme en Recreatie,
Natuurmonumenten

Fotografie
MUPH Make-up & Photography, Frans van
Kuppeveld, H.G.A. Mokkink, Jan Boot,
Bart van der AA Natuurmonumenten,
RBT KAN, Rinie Theunissen

Grafische verzorging
MUPH Make-up & Photography

Topografische ondergrond © 2010

MUPH
make-up & photography

MUPH levert inspirerende fotoconcepten met beleving.
Wij combineren fotografie, visagie en styling op een unieke wijze
en kunnen daardoor alle opdrachten aan!
Kijk op www.MUPH.nl en informeer wat wij voor u kunnen betekenen.

Gemeente Mook en Middelaar